

Divendres 2 de Pasqua

Text de l'Evangelí (Jn 6,1-15): En aquell temps, se n'anà Jesús a l'altra banda del mar de la Galilea, el de Tiberíades. I el seguia una gran multitud, perquè veien els signes que feia en els malalts. Pujà Jesús a la muntanya, i allí s'assegué amb els seus deixebles. I era pròxima la Pasqua, la festa dels jueus. Aleshores Jesús, alçant els ulls i veient que una gran multitud venia a ell, diu a Felip: «On comprarem pans perquè mengin aquests?». Però això ho deia per provar-lo, ja que ell sabia el que anava a fer. Li respon Felip: «Doscents denaris de pa no els bastarien perquè cada un en prenguéss una mica». Li diu un dels seus deixebles, Andreu, el germà de Simó Pere: «Hi ha un noi aquí que té cinc pans d'ordi i dos peixos, però això, què és per a tants?». Diu Jesús: «Feu seure la gent». Hi havia molta herba en aquell indret. I s'assegueren els homes, en nombre d'uns cinc mil. Jesús rebé, doncs, els pans i, havent donat gràcies, els distribuí als qui estaven asseguts, i igualment els peixos, tant com en volien. I quan quedaren saciats, digué als seus deixebles: «Recolliu els bocins que han sobrat, perquè no es facin malbé». Recolliren així, i ompliren dotze coves amb els bocins dels cinc pans d'ordi que sobraren als qui van menjar.

I aquells homes, quan veieren el miracle que havia fet, deien:
«Aquest és veritablement el profeta que ha de venir al món!». Jesús, doncs, quan s'adonà que vindrien per arrabassar-lo i fer-lo rei, es retirà un altre cop a la muntanya ell sol.

«Sabia el que anava a fer»

Mn. Stefanus Albertus HERRY NUGROH

(Bandung, Indonèsia)

Avui, l'Evangelí ens recorda un miracle realitzat davant de cinc mil homes, quan «Jesús rebé, doncs, els pans i, havent donat gràcies, els distribuí als qui estaven asseguts, i igualment els peixos, tant com en volien» (Jn 6,11). El Senyor no va fer aquest miracle per a lluir-se, sinó que el fet traspuava un significat més profund. Jesús fou mogut per l'amor de Déu envers aquella gent. Hem de parlar de fe i d'amor cada cop que provem d'entendre què mou Jesús.

La gentada el seguí per la fe i la confiança en Ell. Arribats d'arreu, necessitaven assaciar llur fam i set per la veritat i l'amor de Déu, que trobaren personalment. I el Senyor sabia allò que ells necessitaven.

Nosaltres, els cristians, podem manifestar l'amor de Déu sempre i en qualsevol lloc en què ens trobem. Hom ha de començar pel respecte envers els seus veïns, tot entenent quines són les seves necessitats. Des d'allí un pot actuar tal com Jesús feu: esforçar-se per millorar la vida dels veïns. Aquests actes no han de ser considerats lleugerament. Això és, ni més ni menys, la salvació de Déu obrada a través de les nostres petites mans.

A Bulgària, el Papa Francesc insistí als joves: «Alguns miracles només poden donar-se si tenim un cor com el vostre: un cor capaç de compartir, somiar, sentir gratitud, confiança i respecte davant les altres persones».

El Senyor necessita les nostres manetes com el seu "company" per tal d'obrar miracles. Per tant, hem de considerar la responsabilitat d'ésser un "partner" (un "soci") del Senyor: això podria impulsar altres persones a enaltir-nos. Si aquesta circumstància et permet servir els altres, per què no? Però si això et mena a no fer res, aleshores necessites rectificar la intenció per tal de continuar la missió, tal com va fer Jesús. En efecte, quan «s'adonà que vindrien per arrabassar-lo i fer-lo rei, es retirà un altre cop a la muntanya ell sol» (Jn 6,15).

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Jesús no comptava amb una quantitat suficient de béns materials (...). El que la raó humana no s'atrevia a esperar, amb Jesús es va fer realitat gràcies al cor generós d'un noi» (Sant Joan Pau II)
- «Jesús no permet que la necessitat de l'home es redueixi al pa, a les necessitats biològiques i materials. 'No només de pa viu l'home, sinó de tota paraula que surt de la boca de Déu' (Mt 4,4; cf. Dt 8,3)» (Benet XVI)
- «Deslliurant alguns homes dels mals terrenals (...), Jesús va presentar uns signes messiànics. Tanmateix no va venir a suprimir tots els mals d'aquest món, sinó a alliberar els homes de l'esclavitud més greu, la del pecat (...), causa de totes les servituds humanes» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 549)

Altres comentaris

«Però això ho deia per provar-lo [a Felip], ja que ell sabia el que anava a fer»

Mn. Jordi POU i Sabater
(*Sant Jordi Desvalls, Girona, Espanya*)

Avui llegim l'Evangelí de la multiplicació dels pans: «rebé, doncs, els pans i, havent donat gràcies, els distribuí als qui estaven asseguts, i igualment els peixos, tant com en volien» (Jn 6,11). L'aclaparament dels Apòstols davant tanta gent famolenca ens fa pensar en una multitud actual, no famolenca, sinó pitjor encara: allunyada de Déu, amb una “anorèxia espiritual”, que impedeix participar de la Pasqua i conèixer Jesús. No sabem com arribar a tanta gent... Aleteja en la lectura d'avui un missatge d'esperança: no importa la manca de mitjans, sinó els recursos sobrenaturals; no siguem “realistes”, sinó “confiats” en Déu. Així, quan Jesús pregunta a Felip on podien comprar pa per a tots, «Però això ho deia per provar-lo [a Felip], ja que ell sabia el que anava a fer» (Jn 6,5-6). El Senyor espera que confiïem en Ell.

En contemplar aquests “signes dels temps”, no volem passivitat (mandra, llangor per manca de lluita...), sinó esperança: el Senyor, per a fer el miracle, vol la dedicació dels Apòstols i la generositat del jove que lliura uns pans i uns peixos. Jesús augmenta la nostra fe, obediència i audàcia, malgrat no veiem tot seguit el fruit del treball, com el pagès que no veu despuntar la tija després de la sembra. «Fe, doncs, sense permetre que ens domini el descoratjament; sense deturar-nos en càlculs merament humans. Per sobrepujar els obstacles, cal començar treballant, ficant-se de ple a la tasca, de forma que l'esforç mateix ens dugui a obrir noves senderes» (Sant Josepmaria), que apareixeran de manera insospitada.

No esperem el moment ideal per a posar el que estigui al nostre abast: el més aviat possible!, ja que Jesús ens espera per tal de fer el miracle. «Les dificultats que presenta el panorama mundial en aquest començament del nou mil·leni ens menen a pensar que solament una intervenció des de dalt pot fer esperar un futur menys fosc», escrigué Joan Pau II. Acompanyem, doncs, amb el Rosari la Verge, car la seva intercessió s'ha fet notar en tants moments delicats pels que ha travessat la història de la Humanitat.